

ارزیابی شاخص طول پنجه سم در زمان های معمول سم چینی

امین خاقانی ، احمد رضا محمدنیا ، ناصر وجدى

گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد

در برنامه های مراقبت از سم زمان های معمولی برای سم چینی در نظر گرفته شده است. مطالعه حاضر به منظور میزان رشد سم در هر یک از این زمان ها به طور مقایسه ای و ارزیابی ضرورت انجام سم چینی در هر یک از زمان ها انجام پذیرفت. یک گاوداری که سم گاوها حداقل در ۲ مرحله در طول دوره شیرواری و در صورت ضرورت تا ۴ مرحله در طول دوره شیرواری چیده می شوند انتخاب شد. زمان های سم چینی در گاوداری در روز شیردهی بین ۱۰۰-۱۲۰ روز، ابتدای خشکی و گاوهای عقب مانده تولید مثلی می باشد. دفعه اول سم چینی مربوط به فاصله از زایش بوده و دفعه دوم سم چینی مبتنی بر آبستنی گاو می باشد و اگر در گله ای میانگین روزهای باز زیادتر از حد متدائل باشد بدین معنی است که گاوهای عقب افتاده در گله زیادتر هستند در چنین گاوهایی سم چینی مرحله دوم (خشکی) بدون تردید دیرتر انجام خواهد شد. برای شناسایی چنین گاوهایی از فرمول ، میانگین روزهای باز گله $= X = 210 + 210 \times \text{استفاده می شود که}$ در این فرمول بیانگر روزهای شیردهی می باشد و سپس گاوهایی که در این روز شیردهی کمتر از ۱۶۰ آبستنی هستند، سم چینی می شوند. برای ارزیابی میزان رشد سم در هر یک از این زمان ها شاخص طول دیواره پشتی در انگشت خارجی اندام قدمای مورد استفاده قرار گرفت و این شاخص در هر یک از دسته های فوق اندازه گیری و مقایسه شد. یافته ها با استفاده از آزمون ANOVA در سطح اعتماد $P < 0.05$ مورد ارزیابی قرار گرفت. در مجموع اختلاف معنی داری بین سه گروه ثبت گردید. گاوها در گروه عقب مانده های تولید مثلی به شکل معنی داری طول سم بلندتری (0.67 ± 0.08 سانتی متر) نسبت به گاوهایی که در ۱۰۰ روز پس از زایمان سم چینی شده اند (0.63 ± 0.08 سانتی متر) دارند. البته طول سم در گاوهایی که در زمان خشکی سم چینی شده اند (0.67 ± 0.08 سانتی متر) تفاوت معنی داری با سایر گروه ها نشان نمی دهند. یافته های فوق نشانگر ضرورت انجام سم چینی در گاوهای عقب مانده تولید مثلی می باشد.